

МОХ „ЈУВЕНТУС КАНТАТ“ - ДАЈАНА МИЈИЋ НОВИ ДИРИГЕНТ

НОВИМ ПУТЕМ ДО СТАРЕ СЛАВЕ

У фебруару ове године диригентску палицу Мешовитог омладинског хора „Јувентус кантат“ преузела је Сомборка Дајана Мијић (1988), студент треће године Музичке академије у Сарајеву. Завршила је Средњу музичку школу у Суботици, певала у хорovima у Сомбору, Суботици и Сарајеву, а своје најлепше доба живота

провела је, како сама каже, певајући са јувентусима под диригентском палицом Силвестера Хајнала. Захваљујући њему, окренула се свету музике и поклонила сав свој младалачки занос, енергију и љубав хорском певању. И сада, у данима нимало лаким за овај хор - драгуљ сомборске музичке културе, поверена јој је диригентска палица. Признање је то, подстрек и обавеза, шанса и нада...

- Имам подршку свих, драгоцену помоћ старијих чланова. Хор броји тридесетак певача, већина су нови, а потребно нас је, желимо да нас буде много више. Пробе су три пута недељно, тренутно наступамо у Сомбору и околини, недостају паре и немамо прилику за већа

Дајана Мијић

путовања, да се покажемо. Припремамо се за веће наступе у идућој години. Отворени смо за новине у програму, настојимо да буде разноврснији – од класичних композиција, преко цеза, попа, рока, до изворног мелоса – рекла је Дајана Мијић.

Зна добро млада диригенткиња да се до старе славе не може одмах, не очекује лак и брз пут, али очекује да се број хориста повећа. Све време је са њима, не само на пробама. Утисак је да диригују њоме јувентуси чим се пробуди. Та обострана блискост велика је нада једног новог почетка.

Н.М.

ПРИЈЕМ МЛАДИХ ПЕВАЧА

Свакога дана у 19 часова у просторијама Сомборског певачког друштва на Тргу Светог Ђорђа бр. 4 врата Мешовитог омладинског хора „Јувентус кантат“ широм су отворена за пријем нових чланова.

Са јувентусима на „Сомборском лету“

УСПЕЛО ВЕЧЕ ПОСВЕЂЕНО МЕДИЦИНИ И ПОЕЗИЈИ У ДОМУ УЧЕНИКА

ПЕСМА И „СРЦЕ“ У СТОТИНУ ОТКУЦАЈА

Др Рајко Игић

У Дому ученика у Сомбору, одржано је 25. јула вече посвећено медицини и поезији „Кад изда срце“. Народну песму „Хасанагиница“ казивали су ученици средњих школа из Сомбора, есеј проф. др Рајка Игића „Полифонија у Хасанагиници“ прочитала је Цецилија Томић, др мед. сци. Живојин Јоњев, кардиохирург из Сремске Каменице и писац књиге „Срце“, одговарао је на питања уз бим пројекције.

Сала Дома ученика била је препуна (стотину посетилаца), а према мишљењу учесника, вероватно је старије привукао интерес за кардиохирургију, а младе поезија. Др Јоњев је своју књигу „Срце“ поделио посетиоцима и неколико примерака поклонио библиотеци Дома. Водитељица програма била је Мирјана Жекић.

Др Живојин Јоњев, Цецилија Томић и Мирјана Жекић

ЛЕПОСАВА КЉАИЋ О ДАРОВИТОЈ СЛИКАРКИ СВЕТЛАНИ ЛАЗИЋ

КАД СЛИКЕ ДИШУ

Припремајући са др Николом Мерејем књигу о његовој породици, на зиду стана у коме живи угледала сам необичну слику. „Слика је рад младе даровите уметнице из Сомбора, Светлане Лазич“, рече ми тада др Мереј. „О њеном деди, др Ђорђу Лазичу, писали сте пре десетак година, а морали сте, као професор, познати њене родитеље, некадашње бриљантне ученике сомборске Гимназије, психијатра и песника др Панту Лазича и офталмолога др Снежану Лазич.“

Сликарку Лану упознала сам на промоцији поменуте биографије. Тада сам сазнала да је сликарство учила на неколико угледних високих школа попут Регионалне школе лепих уметности (Безансон, Француска) и Државне високе школе ликовних уметности (Бурж, Француска) где је завршила и мастер студије. И поред студија у Европи и несумњивог сликарског талента, Лана се, попут маистра Коњовића, вратила у завичај, „пространу војвођанску равницу над којом се протежу недокучива плава небеса – амбијент који је као отворена књига која нам казује да се на том поднебљу налази све што је добро, лепо и узвишено.“ У родном Сомбору запослила се на Педагошком факултету. Прву самосталну из-

Са прве самосталне изложбе слика Светлане Лазич (Сомбор, 17. јануар 2012.)

ложбу Лана Лазич је имала у Галерији Културног центра „Лаза Костић“ у Сомбору. На отварању је говорио историчар уметности Срето Бошњак и између осталог истакао да је Лана „сликарка класичних ликовних постулата која језик слике не ставља у функцију открића улепшане стране света, већ гледа у тамну дубину бића које трпи агресивне налете негативних сила савременог света...“

Након промоције књиге о породици Мереј, Ланина мајка нас је позвала у свој дом. Прозлазећи кроз бројне просторије са чијих

су зидова зрачиле Ланине слике, чинило ми се да ти радови дишу и уливају духовну равнотежу у овом олујном и депресивном времену. Узбуђен оним што је видео, др Младен Првуловић рече: „Трeba подржати и писати о младости и њиховом надахнућу у времену када политичка бура може да учини да музе заћуте.“

Верујем да ће временом о Ланиним сликама писати и други, ликовни критичари, и потврдити моје дубоко уверење да је реч о модерном сликарском сензибилитету и драгоценом изразу времена и света у којем живимо.

УМЕТНИЦИ „ГРУПЕ 7+1“ ПОСЕТИЛИ ВЕЛИКУ РЕМЕТУ

СЛИКЕ НА ДАР

Сомборски сликари „Групе 7+1“ боравили су прошлог викенда (27, 28. јул) у манастиру Велика Ремета на Фрушкој Гори. Уз благослов јеромонаха Стефана, игумана манастира, ова група годинама посећује манастир, овога лета приређена је ликовна колонија, а слике петог сазива поклоњене су манастиру за даљи напредак.

- Наш први боравак био је на готово празној ливади и у шуми, а данас видимо да је много тога изграђено. Сада је манастир богат

новим садржајима, конаком, колибама, ковачницом, воденицом, малом браном и вештачким језерцем, настрешницама у простору за одмор... Манастирска црква је осликана изузетно лепим фрескама и главном личношћу игуманом Стефаном кога мештани хвале, кажу да је својим доласком покренуо нови живот у месту. Све је то могуће доживети приликом посете овом манастиру – рекао је Милорад Рађеновић, члан „Групе 7+1“.

(С лева) Никола Бркановић, игуман Стефан, Миленко Буиша, Мирко Ђирић, Милорад Рађеновић, Светислав Шљукић, Рајко Чабаркапа, Јован Арамбашић и Зорица Медић.